

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. kovo 11 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas – Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 – Reglamentas (EB) Nr. 1484/95 – Brazilijos kilmės šaldytos paukštienos importas – Papildomų importo muitų išieškojimas *a posteriori* – Tikrinimo mechanizmas – Papildomų muitų apskaičiavimo metodas“

Byloje C-160/18

dėl 2018 m. vasario 23 d. *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. vasario 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

X BV

prieš

Staatssecretaris van Financiën

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, ketvirtosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai D. Šváby, K. Jürimäe (pranešėja) ir N. Piçarra,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. kovo 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- X BV, atstovaujamos *advocaten* A. Baert ir P. Heeren, taip pat R. Ramautarsing, K. Winters ir L. Gilhuijs,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir C. S. Schillemans,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir B. Hofstötter,

susipažinęs su 2019 m. birželio 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1995 m. birželio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1484/95, nustatančio išsamias papildomų importo muitų sistemos taikymo taisykles ir tipines kainas paukštienos bei kiaušinių sektoriams ir kiaušinių albuminui ir panaikinančio Reglamentą Nr. 163/67/EEB (OL L 145, 1995, p. 47; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 17 t., p. 437), iš dalies pakeisto 2010 m. kovo 24 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 248/2010 (OL L 79, 2010, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1484/95), 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *X BV* ir *Staatssecretaris van Financiën* (už finansus atsakingas valstybės sekretorius, Nyderlandai) ginčą dėl nurodymo sumokėti papildomus muitus už importuojamą Brazilijos kilmės šaldytą paukštinę.

Teisinis pagrindas

Bendras BRO reglamentas

- 3 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) (OL L 299, 2007, p. 1) (toliau – Bendras BRO reglamentas), iš dalies pakeisto 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentu Nr. 491/2009 (OL L 154, 2009, p. 1), 141 straipsnyje buvo numatyta:

„1. Laikantis 135–140a straipsniuose nustatytos muto normos papildomas importo muitas taikomas grūdų, ryžių, cukraus, vaisių ir daržovių, perdirbtų vaisių ir daržovių, galvijienos, pieno ir pieno produktų, kiaulienos, avienos ir ožkienos, kiaušinių, paukštienos ir bananų sektorių vieno ar daugiau produktų ir vynuogių sulčių bei vynuogių misos importui, siekiant užkirsti kelią neigiamam poveikiui [vidaus] rinkai, kurį gali sukelti toks importas, arba neutralizuoti tokį poveikį, jeigu:

- a) importuojama žemesne kaina nei kaina, kurią [Sąjunga] nurodė [Pasaulio prekybos organizacijai] („paleidžiamoji [ribinė] kaina“); arba
- b) importo apimtys bet kuriais metais viršija tam tikrą lygį („paleidžiamąjį [ribinį] kiekį“).

Paleidžiamasis [ribinis] kiekis nustatomas remiantis rinkos prieinamumo galimybėmis, prireikus apibrėžiamomis kaip atitinkamą vidaus suvartojimo procentą per trejus ankstesnius metus sudarantis importas.

2. Papildomi importo muitai netaikomi, kai nėra tikėtina, kad importas galėtų sutrikdyti [vidaus] rinką, arba jei pastangos būtų neproporcingos siekiamam tikslui.

3. Taikant 1 dalies a punktą importo kainos nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos CIF importo kainomis.

CIF importo kainos palyginamos su tipinėmis to produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba [vidaus] importo rinkoje.“

Reglamentas Nr. 1484/95

- 4 Reglamento Nr. 1484/95 trečioje konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„kadangi importo kainas, į kurias reikia atsižvelgti įvedant papildomus importo muitus, reikėtų lyginti su minėtų produktų tipinėmis kainomis pasaulio rinkoje arba Bendrijos importo rinkoje; kadangi yra būtina, kad valstybės narės reguliariai praneštų kainas, taikomas įvairiais prekybos etapais, jog būtų galima nustatyti tipines kainas ir atitinkamus papildomus muitus“.

- 5 Šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 141 straipsnio 3 dalyje ir [1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamento] (EEB) Nr. 2783/75 [dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 282, 1975, p. 104; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 2 t., p. 150)] 3 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytos tipinės kainos nuolat nustatomos remiantis pagal [1993 m. liepos 2 d.] Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 [, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3)] 308d straipsnį surinkta Bendrijos stebėjimo informacija.“

- 6 Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnyje nurodyta:

„1. Papildomas muistas nustatomas atsižvelgiant į atitinkamos siuntos CIF importo kainą pagal 4 straipsnio nuostatas.

2. Jeigu CIF importo kaina už 100 kg siuntos yra didesnė kaip 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta tipinė kaina, importuotojas importuojančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia bent šiuos įrodymus:

- pirkimo sutartį ar kitą lygiavertį dokumentą,
- draudimo sutartį,
- sąskaitą-faktūrą,
- kilmės sertifikatą (jeigu taikytinas),
- transporto sutartį,
- ir, vežant jūrų transportu, važtaraštį.

3. 2 dalyje nurodytu atveju importuotojas privalo sumokėti Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 248 straipsnio 1 dalyje nurodytą užstatą, kurio suma lygi papildomo importo muto sumos, apskaičiuotos remiantis atitinkamam produktui taikytina tipine kaina, ir papildomo importo muto sumos, apskaičiuotos remiantis atitinkamos siuntos CIF importo kaina, skirtumui.

4. Importuotojas, pardavęs produktus per devynis mėnesius nuo produktų išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijos priėmimo datos, per du mėnesius nuo atitinkamų produktų pardavimo įrodo, kad siunta buvo realizuota pagal 2 dalyje nurodytų kainų teisingumą patvirtinančias sąlygas. Jei nesilaikoma kurio nors iš šių terminų, sumokėtas užstatas negražinamas. Tačiau kompetentinga institucija, gavusi tinkamai pagrįstą importuotojo prašymą, devynių mėnesių laikotarpį gali pratęsti daugiausia trimis mėnesiais.

Sumokėtas užstatas grąžinamas, jei muitinės institucijoms pateikiamas jas tenkinantis įrodymas, kad buvo laikomasi realizavimo sąlygų. Priešingu atveju užstatas konfiskuojamas ir panaudojamas papildomiems muitams sumokėti.

5. Jeigu kompetentingos institucijos patikrinusios nustato, kad šio straipsnio reikalavimai neįvykdyti, jos išieško muitą, privalomą pagal [1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento] (EEB) Nr. 2913/92 [nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307)] 220 straipsnį. Muito, kuris turi būti išieškotas, sumą arba likusią sumą, kuri turi būti išieškota, sudaro delspinigiai nuo tos dienos, kurią prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą, iki muito išieškojimo dienos. Taikoma delspinigių norma, išieškojimo operacijoms galiojanti pagal nacionalinę teisę.“

7 Reglamento Nr. 1484/95 4 straipsnyje numatyta:

„1. Jeigu skirtumas tarp nurodytosios orientacinės [ribinės] kainos, minimos 1 straipsnio 2 dalyje, ir atitinkamos siuntos CIF importo kainos:

- a) yra mažesnis ar lygus 10 % orientacinės [ribinės] kainos, papildomas muitas neįvedamas;
- b) yra didesnis nei 10 %, bet mažesnis ar lygus 40 % orientacinės [ribinės] kainos, papildomas muitas turi būti lygus 30 % sumos, kuria skirtumas yra didesnis nei 10 %;
- c) yra didesnis nei 40 %, bet mažesnis arba lygus 60 % orientacinės [ribinės] kainos, papildomas muitas turi būti lygus 50 % sumos, kuria skirtumas viršija 40 %, ir dar reikia pridėti papildomą muitą, leistiną pagal b punktą;
- d) yra didesnis nei 60 %, bet mažesnis arba lygus 75 %, papildomas muitas yra lygus 70 % sumos, kuria skirtumas viršija 60 % orientacinės [ribinės] kainos, ir dar reikia pridėti papildomus muitus, leistinus pagal b ir c punktus;
- e) yra didesnis nei 75 % orientacinės [ribinės] kainos, papildomas muitas yra lygus 90 % sumos, kuria skirtumas viršija 75 %, ir dar reikia pridėti papildomus muitus, leistinus pagal b, c ir d punktus.“

Muitinės kodeksas

8 Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97 (OL L 17, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 8 t., p. 179) (toliau – Muitinės kodeksas), 4 straipsnyje buvo numatyta:

„Šiame Kodekse vartojamos šios sąvokos:

<...>

- 9) „Skola muitinei“ – asmens prievolė sumokėti pagal galiojančias Bendrijos nuostatas atitinkamoms prekėms taikomų importo muitų (importo skola muitinei) arba eksporto muitų (eksporto skola muitinei) sumą.
- 10) „Importo muitai“:
  - muitai ir muitams[,] mokamiems už importuojamas prekes[,] lygiavėrio poveikio privalomieji mokėjimai,

- importo privalomieji mokėjimai, nustatyti įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką arba konkrečią tvarką, kuri taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus.

<...>

16) „Muitinės procedūra“:

- a) išleidimas į laisvą apyvartą;

<...>

<...>“

9) Muitinės kodekso 29 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į [Sąjungos] muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais, jeigu:

- a) pirkėjui netaikomi disponavimo prekėmis arba prekių naudojimo apribojimai, išskyrus apribojimus, kurie:

- nustatyti įstatymų arba [Sąjungoje] veikiančių valdžios institucijų,
- riboja prekių perpardavimo geografinę sritį

arba

- neturi didelės įtakos prekių vertei;

- b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui arba kainai neįmanoma įvertinti;

- c) jokios pajamos, gautos pirkėjui toliau perparduodant, perleidžiant ar naudojant prekes, tiesiogiai ar netiesiogiai neatitenka pardavėjui, išskyrus atvejus, kai pagal 32 straipsnį galima padaryti atitinkamus patikslinimus;

ir

- d) pirkėjas ir pardavėjas tarpusavyje nesusiję arba, jeigu pirkėjas ir pardavėjas tarpusavyje susiję, sandorio vertė priimtina muitinei remiantis 2 dalimi.“

10) Pagal šio kodekso 30 straipsnio 1 ir 2 dalis:

„1. Jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 straipsniu, ji turi būti nustatoma paeiliui taikant 2 dalies a, b, c ir d punktus <...>

2. Muitine verte, nustatyta vadovaujantis šiuo straipsniu, laikoma:

- a) tapačių prekių, parduotų eksportui į [Sąjungą] ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė nustatinėjama, sandorio vertė;
- b) panašių prekių, parduotų eksportui į [Sąjungą] ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė yra nustatinėjama, sandorio vertė;

- c) vertė, nustatyta pagal prekių vieneto kainą, už kurią [Sąjungoje] su pardavėjais nesusijusiems asmenims parduotas didžiausias bendras importuotų prekių ar tapačių arba panašių importuotų prekių kiekis;
- d) apskaičiuotoji vertė, gauta susumavus:
  - medžiagų ir gamybos arba kitokio perdirbimo, atlikto gaminant importuotas prekes, išlaidas arba vertę,
  - pelną ir bendrąsias išlaidas, kurių dydis lygus pelnui ir bendrosioms išlaidoms, kurios paprastai atspindi šalies eksportuotojos gamintojų vykdomoje prekyboje prekėmis, parduodamomis eksportui į [Sąjungą], kurios yra tos pačios klasės ar rūšies kaip ir prekės, kurių vertė nustatinėjama,
  - 32 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų elementų išlaidas arba vertę.“

11 Minėto kodekso 31 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Jeigu importuojamų prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 arba 30 straipsniais, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti [Sąjungoje], ir naudojant priimtinas priemones, atitinkančias principus ir bendrąsias nuostatas, kurie išdėstyti:

- Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo 1994 m. [Sutartyje dėl 1994 m. [B]endrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo],
- Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VII straipsnyje 1994 m. [1994 m. [B]endrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnyje]

[ir]

- šio skyriaus nuostatose.

<...>“

12 Muitinės kodekso 220 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Jeigu skolą muitinei sudaranti maito suma nebuvo įtraukta į apskaitą vadovaujantis 218 ir 219 straipsniais arba jeigu ji buvo įtraukta į apskaitą nurodžius mažesnę už teisiškai privalomą sumokėti pinigų sumą, išieškotina maito suma arba papildomai išieškotina maito suma turi būti įtraukta į apskaitą per dvi dienas nuo tos dienos, kai muitinė sužinojo apie susidariusią padėtį ir galėjo apskaičiuoti teisiškai privalomą sumokėti pinigų sumą bei nustatyti skolininką (paskesnis įtraukimas į apskaitą). Šis terminas gali būti pratęstas vadovaujantis 219 straipsniu.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 13 X yra bendrovė, prekiaujanti paukštienos produktais. Ji priklauso tarptautinei grupei, kuriai taip pat priklauso *E SA* – Brazilijoje įsteigta, be kita ko, paukštienos produktų gamintoja. Su šiuo gamintoju susijusios įmonės, kaip antai X, perka ir parduoda šiuos produktus ir organizuoja jų platinimą Sąjungos rinkai.
- 14 X įsigijo šaldytos paukštienos iš *F Ltd*, su kuria yra susijusi. Vėliau ši mėsa buvo parduota Sąjungos rinkoje su X susijusioms įmonėms ir nepriklausomiems tretiesiems asmenims.

- 15 Šaldytai paukštienai, priskiriami prie 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382) I priede pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros 0207 14 10 subpozicijos, taikomas specifinis muitas – 102,40 EUR už 100 kilogramų. Be to, šiai mėsei taikoma Reglamente Nr. 1484/95 ir Bendrame BRO reglamente numatytų papildomų muitų sistema. Taigi papildomi muitai gali būti mokėtini už šios mėsos importą, kai paukštienos CIF importo kaina yra mažesnė už ribinę kainą, numatytą Bendro BRO reglamento 141 straipsnio 1 dalies a punkte.
- 16 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad nagrinėjamu atveju Nyderlandų muitinė sudarė susitarimus su X dėl E parduodamos šaldytos paukštienos iš Brazilijos muitinės vertės apskaičiavimo metodo. Buvo susitarta remtis kaina, kurią E nurodo Sąjungoje įsisteigusios ir su E susijusios įmonės išrašomose sąskaitose faktūrose, padidinta 15 %, siekiant padengti tiesiogines ir netiesiogines išlaidas, išskyrus gamybą ir pelną.
- 17 Nyderlandų muitinė nusprendė, kad šis metodas priimtinas CIF importo kainai apskaičiuoti. Vis dėlto ji nurodė, kad pasilieka teisę imtis būtinų priemonių tiksliai nustatyti muitinę vertę tuo atveju, jei minėta vertė būtų apskaičiuota remiantis netiksliais duomenimis.
- 18 Laikotarpiu nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2010 m. birželio 30 d. X pateikė 709 atitinkamos paukštienos išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijas pagal šio sprendimo 16 punkte nurodytus susitarimus. Šiose deklaracijose nurodyta CIF importo kaina visada buvo didesnė už ribinę kainą. Todėl Nyderlandų muitinė kiekvieną kartą leido išleisti šią mėsa į laisvą apyvartą, nerinkdama papildomų importo muitų. Be to, nukrypdamos nuo Reglamente Nr. 1484/95 3 straipsnio 3 ir 4 dalių, šios institucijos nereikalavo, kad X pateiktų šios mėsos išleidimo į laisvą apyvartą garantiją ar kad po šios mėsos išleidimo į laisvą apyvartą įrodytų, jog tos paukštienos siunta buvo realizuota sąlygomis, atitinkančiomis teisingą deklaruotą CIF importo kainą.
- 19 2011 m. lapkričio mėn. Nyderlandų muitinės inspektorius (toliau – inspektorius) atliko kontrolę *a posteriori*, siekdamas įsitikinti minėtose deklaracijose X nurodytos CIF importo kainos tikslumu. Jis konstatavo, pirma, kad X pardavė šią paukštieną už tą pačią kainą bendrovėms, su kuriomis ji susijusi, ir nepriklausomiems tretiesiems asmenims. Antra, inspektorius konstatavo, kad X taikyta pardavimo kaina beveik visais atvejais buvo mažesnė ir už tose pačiose deklaracijose nurodytą CIF importo kainą, pridėjus specifinius importo muitus, ir už ribinę kainą.
- 20 Atsižvelgdamas į tai, inspektorius nusprendė, kad 705 pateiktų deklaracijų atveju X perpardavė atitinkamą paukštieną ne įprastomis komercinėmis sąlygomis ir todėl nurodytos CIF importo kainos nepriimtinos, taigi reikia sumokėti papildomus muitus.
- 21 „Pagal analogiją“ taikydamas Reglamente Nr. 1484/95 4 straipsnį inspektorius apskaičiavo mokėtinų papildomų muitų sumą remdamasis skirtumu tarp ribinės kainos ir tipinės kainos, kaip nustatyta Bendro BRO reglamento 141 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su Reglamente Nr. 1484/95 2 straipsnio 1 dalimi. Inspektorius pateikė X nurodymą sumokėti 2 163 793,55 EUR papildomų muitų.
- 22 Šį nurodymą sumokėti X ginčijo *rechtbank Noord-Holland* (Šiaurės Olandijos provincijos teismas, Nyderlandai). Kadangi X ieškinyje buvo atmetas kaip nepagrįstas, ji pateikė apeliacinį skundą dėl šio teismo sprendimo *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas, Nyderlandai), vėliau, šiam teismui atmetus jos skundą, ji pateikė kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas).
- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad jam pateikto kasacinio skundo pagrindai grindžiami, pirma, klaidingu Reglamente Nr. 1484/95 3 ir 4 straipsnių taikymu, nes *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) nusprendė, kad atitinkamose muitinės deklaracijose nurodytų CIF importo kainų netikslumų galėjo atsirasti dėl to, kad pardavimo kainos

buvo mažesnės nei nurodytos CIF importo kainos ir taikomos tipinės kainos. Antra, inspektorius padarė klaidą, kai nagrinėjamuose susitarimuose pripažino, kad X gali apskaičiuoti CIF importo kainą, ir nereikalavo, kad atitinkamų produktų pardavimas būtų pelningas.

- 24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, šiais pagrindais keliami klausimai susiję su kriterijais, kurie turi būti taikomi, kai tikrinamas CIF importo kainos tikslumas arba atliekama kontrolė *a posteriori*, kaip numatyta Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 ir 5 dalyse, ir su pasekmėmis, kurias atitinkamos valdžios institucijos turi taikyti, kai negalima šios kainos nustatyti pagal šiuos kriterijus.
- 25 Šiam teismui kyla klausimas, ar produkto pardavimo mažesne kaina nei nurodyta CIF importo kaina arba galiojanti tipinė kaina pakanka, kad būtų konstatuota, jog mokėtini papildomi muitai. Šiuo klausimu jis visų pirma abejoja dėl Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytos sąvokos „sąlygos“ reikšmės. Jam taip pat kyla abejonių, ar aiškinant šią sąvoką reikia atsižvelgti į tai, kad importuoti produktai buvo įsigyti ir perparduoti su atitinkama įmone susijusiai įmonei.
- 26 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, pirma, teigiamas atsakymas į šį klausimą gali būti pateisinamas tuo, kad produktų pardavimas mažesne nei tipinė kaina trikdo Sąjungos rinką ir todėl pateisina papildomų muitų taikymą. Pagal šį aiškinimą, kurio laikėsi *Gerechthof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas, Nyderlandai), nereikėtų nagrinėti to, ar importuotojo nurodyta CIF importo kaina yra tiksli. Taigi papildomi importo muitai galėtų būti taikomi remiantis vien tipine kaina. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teismui kyla klausimas, ar tokį požiūrį galima suderinti su Bendro BRO reglamento 141 straipsnio 3 dalimi, kaip ją išaiškino Teisingumo Teismas 2001 m. gruodžio 13 d. Sprendime *Kloosterboer Rotterdam* (C-317/99, EU:C:2001:681), pagal kurią į tipinę nagrinėjamo produkto kainą atsižvelgiama tik siekiant patikrinti CIF importo kainos tikslumą.
- 27 Kita vertus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neatmeta, kad gali būti situacijų, kai pardavimo kaina mažesnė už CIF importo kainą ar net už tipinę kainą. Sudėtingomis rinkos sąlygomis atitinkamas rinkos dalyvis gali būti priverstas ribotą laikotarpį nuostolingai parduoti produktus, kad išsaugotų savo padėtį rinkoje. Vis dėlto šis teismas nurodo, kad ypač susijusių įmonių atveju sandoriai gali būti sudaryti dirbtinai, visų pirma siekiant išvengti papildomų muitų mokėjimo. Taigi reikėtų išnagrinėti prieš atitinkamą importą ir po jo sudarytus sandorius bei šių sandorių ekonominį ir komercinį pateisinimą.
- 28 Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalis būtų galima aiškinti taip, kad jose numatytu kontrolės mechanizmu siekiama užtikrinti, kad kompetentingos institucijos išnagrinėtų sandorius, kurie gali kelti abejonių dėl nurodytų CIF importo kainų tikslumo. Tokiu atveju kompetentingos institucijos turėtų vykdyti papildomą kontrolę, kaip buvo byloje, kurioje priimtas 2017 m. spalio 19 d. Sprendimas *A* (C-522/16, EU:C:2017:778), siekdamas patikrinti, ar tikslu yra CIF importo kaina, kuri, kaip Teisingumo Teismas konstatavo 2001 m. gruodžio 13 d. Sprendime *Kloosterboer Rotterdam* (C-317/99, EU:C:2001:681), būtų vienintelis galimas pagrindas papildomiems muitams nustatyti.
- 29 Jei atlikus tokią papildomą kontrolę neįmanoma konstatuoti atitinkamos įmonės nurodytos CIF importo kainos netikslumo, ši importuotojo nurodyta kaina turėtų būti priimta. Toks sprendimas atitiktų teisinio saugumo principą, nes leistų importuotojui importuojant apskaičiuoti mokėtinų papildomų muitų sumą.

- 30 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys, siejamos su [Bendro BRO reglamento] 141 straipsniu, aiškinamos taip, kad tose nuostatose aprašytu kontrolės mechanizmu – ir *a posteriori* patikrinimo atveju – siekiama vien užtikrinti, kad kompetentingos institucijos laiku sužinotų apie faktus ir aplinkybes, susijusias su seka sandorių, kurių atveju gali kilti abejonių dėl nurodytų CIF importo kainų teisingumo ir kurie gali duoti pagrindą išsamesniam patikrinimui?

Ar vis dėlto teisinga priešinga samprata, t. y. kad Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalyse aprašytas mechanizmas – ir *a posteriori* patikrinimo atveju – aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai importuotojas vieną ar kelis kartus perparduoda [Sąjungos] rinkoje už mažesnę kainą, nei nurodyta siuntos CIF importo kaina su mokėtina importo muitų suma, tai neatitinka reikalaujamų (pardavimo) [Sąjungos] rinkoje sąlygų, tad vien todėl mokėtini papildomi muitai? Ar atsakymui į pastarąjį klausimą svarbu tai, ar importuotojas vieną ar kelis kartus perparduoda už kainą, kuri yra mažesnė už galiojančią tipinę kainą? Ar šiame kontekste reikšminga tai, kad tipinė kaina iki 2009 m. rugsėjo 11 d. buvo nustatoma kitaip nei paskesniu laikotarpiu? Ar atsakymui į šiuos klausimus svarbu ir tai, ar pirkėjai Sąjungoje ir importuotojas yra susijusios įmonės?

2. Jeigu iš atsakymo į pirmame punkte nurodytus klausimus išplaukia, kad nuostolingas perpardavimas yra pakankamas požymis, jog turi būti atmesta nurodyta CIF importo kaina, kaip tuomet reikia nustatyti mokėtinų papildomų muitų dydį? Ar mokesčio bazė turi būti nustatoma pagal metodus, kuriuos pagal [Muitinės kodekso] 29–31 straipsnius reikalaujama taikyti nustatant muitinę vertę? Ar mokesčio bazė vis dėlto turi būti nustatoma išimtinai pagal galiojančią tipinę kainą? Ar [Bendro BRO reglamento] 141 straipsnio 3 dalis draudžia iki 2009 m. rugsėjo 11 d. remtis tuo laikotarpiu nustatyta tipine kaina?
3. Jeigu iš atsakymo į pirmame ir antrame punktuose pateiktus klausimus išplaukia, kad įpareigojimui mokėti papildomus muitus lemiamos reikšmės turi tai, jog importuoti produktai [Sąjungos] rinkoje buvo perparduoti nuostolingai, o apskaičiuojant mokėtinų papildomų muitų dydį tipine kaina reikia remtis kaip mokesčio baze, ar tokiu atveju Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys, atsižvelgiant į 2001 m. gruodžio 13 d. Sprendimą *Kloosterboer Rotterdam* (C-317/99, EU:C:2001:681), yra suderinamos su [Bendro BRO reglamento] 141 straipsniu?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 31 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalį reikia aiškinti taip, kad vien aplinkybės, jog į Sąjungą importuotos prekės buvo parduotos nuostolingai, t. y. mažesne nei muitinės deklaracijoje nurodyta CIF importo kaina, pakanka, kad būtų konstatuota, jog šios kainos teisingumas nepatvirtintas.
- 32 Siekiant atsakyti į šį klausimą, pirmiausia reikia apibrėžti prasmę, kurią reikia suteikti Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalyje numatytam reikalavimui, kad „siunta buvo realizuota pagal [CIF importo] kainų teisingumą patvirtinančias sąlygas“.
- 33 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šiame reglamente neapibrėžta sąvoka „realizavimo sąlygos“, vartojama jo 3 straipsnio 4 dalyje.

- 34 Tiek iš vienodo Sąjungos teisės taikymo, tiek iš lygybės principo reikalavimų matyti, kad Sąjungos teisės nuostatoje, kurioje nėra aiškios nuorodos į valstybių narių teisę dėl jos prasmės ar apimties, vartojamos sąvokos paprastai visoje Sąjungoje turi būti aiškinamos autonomiškai ir vienodai (2019 m. spalio 1 d. Sprendimo *Planet49*, C-673/17, EU:C:2019:801, 47 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija). Be to, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę ir siekiamus tikslus, bet ir į jos kontekstą bei Sąjungos teisės nuostatų visumą (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 4 d. Sprendimo *Baltic Media Alliance*, C-622/17, EU:C:2019:566, 63 punktą ir 2019 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Belgija* (SESV 260 straipsnio 3 dalis – Spartieji tinklai), C-543/17, EU:C:2019:573, 49 punktą).
- 35 Pirma, kiek tai susiję su lingvistiniu sąvokos „realizavimo sąlygos“, vartojamos daugumoje Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalies kalbinių versijų, aiškinimu, tai, kad sąvoka „sąlygos“ vartojama daugiskaita, rodo teisės aktų leidėjo valią nurodyti visas sąlygas, o ne vieną atskirą sąlygą. Be to, žodis „realizavimas“ iš esmės reiškia prekių siuntos pardavimo Sąjungos rinkoje eigą po to, kai jos buvo importuotos.
- 36 Beje, Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalyje patikslinta, kad šios „realizavimo sąlygos“ gali patvirtinti muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumą. Žodžio „patvirtinančios“ vartojimas šiuo atžvilgiu rodo, kad su šiomis sąlygomis susiję duomenys gali būti laikomi įrodymų visuma, patvirtinančia muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumą.
- 37 Taigi iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad sąvoką „realizavimo sąlygos“ reikia suprasti kaip reiškiančią visas po prekių išleidimo į laisvą apyvartą Sąjungoje susiklosčiusias aplinkybes, kurios gali patvirtinti arba paneigti muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumą.
- 38 Antra, reikia pažymėti, kad ši galimybė patvirtinti CIF importo kainos teisingumą, atsižvelgiant į visas aplinkybes, susijusias su prekių siuntimo eiga, atitinka Reglamento Nr. 1484/95 tikslą, kuris, kaip matyti iš šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies, siejamas su jo trečia konstatuojamąja dalimi, yra nustatyti muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumo patikrinimo procedūrą. Ši procedūra pradedama, kai muitinės deklaracijoje nurodyta CIF importo kaina yra didesnė nei galiojanti tipinė atitinkamo produkto kaina, kuri pagal minėto reglamento 2 straipsnio 1 dalį iš esmės atitinka vidutinę atitinkamo produkto rinkos kainą tam tikru momentu.
- 39 Iš tiesų, kadangi papildomi muitai apskaičiuojami remiantis muitinės deklaracijoje nurodyta CIF importo kaina, importuotojas gali būti suinteresuotas nurodyti didesnę CIF importo kainą, kad išvengtų mokėtinų muitų arba sumažintų jų sumą. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1484/95 4 straipsnio, kuo didesnė CIF importo kaina, tuo mažesnė papildomų muitų suma, kurią turi mokėti importuotojas.
- 40 Todėl tuo atveju, jei CIF importo kaina yra didesnė nei taikoma tipinė kaina, pagal Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalį muitinei leidžiama po to, kai prekės išleistos į laisvą apyvartą, kontroliuoti CIF importo kainos teisingumą ir tikrinti, ar ši kaina patvirtinta atsižvelgiant į šių prekių siuntos „realizavimo sąlygas“.
- 41 Trečia, kalbant apie šios sąvokos kontekstą, reikia pažymėti, kad iš kartu nagrinėjamų Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 ir 5 dalių matyti, jog muitinė turi galimybę *a posteriori*, t. y. išleidus atitinkamas prekes į laisvą apyvartą, patikrinti muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumą, kad prireikus būtų taikomi papildomi muitai, kurie iš pradžių netaikyti, nes buvo deklaruota importo kaina, kuri neatitiko tikrovės.

- 42 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalyje vartojama sąvoka „realizavimo sąlygos“ turi būti aiškinama kaip apimanti visas sąlygas, susijusias su prekių pardavimo Sąjungoje eiga, kurios gali sudaryti nuoseklių įrodymų visumą, leidžiančią patvirtinti muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumą, siekiant nustatyti, ar turi būti išieškota papildomų muitų suma, ar ją lieka išieškoti.
- 43 Remiantis šiuo aiškinimu, antra, reikia nustatyti, ar vien aplinkybė, kad importuotojas nuostolingai pardavė savo prekes Sąjungoje, t. y. mažesne nei muitinės deklaracijoje nurodyta CIF importo kaina, gali leisti muitinei konstatuoti, kad šios kainos teisingumas nepatvirtintas, ir taikyti papildomus muitus.
- 44 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad toks nuostolingas pardavimas, kuris dėl savo pobūdžio nėra pelninga komercinė veikla, žinoma, gali būti rimtas požymis, kad importuotojas dirbtinai padidino muitinės deklaracijoje nurodytą CIF importo kainą, kad išvengtų mokėtino importo muto arba sumažintų jo sumą, ypač kai kalbama apie pasikartojantį arba ilgą laiką vykdomą nuostolingą pardavimą.
- 45 Vis dėlto, kaip savo išvados 43 punkte pažymėjo generalinis advokatas, vien konstatavimas, kad importuotojas nuostolingai perpardavė prekes Sąjungoje, neleidžia muitinei automatiškai daryti išvados, kad muitinės deklaracijoje nurodyta CIF importo kaina neatitinka tikrovės.
- 46 Taigi, kaip konstatuota šio sprendimo 42 punkte, pagal Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalį muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumas turi būti patikrintas atsižvelgiant į visas prekių siuntos realizavimo sąlygas. Iš tiesų tik tuo atveju, kai informacija, kuri yra nuoseklių įrodymų, susijusių su visomis šiomis sąlygomis, visumos dalis, neleidžia patvirtinti šioje deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumo, muitinė gali nuspręsti, kad ši kaina neatitinka tikrovės, ir nustatyti papildomų muitų sumą, kuri turi būti išieškota ar ją lieka išieškoti. Todėl muitinė negali apsiriboti atitinkamų prekių pardavimo kainos patikrinimu, siekdama neatsižvelgti į CIF importo kainą ir taikyti papildomus muitus.
- 47 Kaip savo pastabose teigia Nyderlandų vyriausybė ir Komisija, tuo atveju, kai prekės buvo importuotos į Sąjungą, o paskui parduotos nuostolingai, muitinės deklaracijoje nurodyta CIF importo kaina gali būti pateisinama atsižvelgiant į kitas prekių siuntos realizavimo sąlygas, įskaitant su šia siunta susijusius komercinius duomenis. Taigi negalima atmesti galimybių, kad nepalankūs kainų pokyčiai nagrinėjamų prekių rinkoje tam tikromis aplinkybėmis gali priversti importuotoją tam tikrą laikotarpį pardavinėti šias prekes mažesne kaina nei ta, kurią jis faktiškai sumokėjo pagal sandorį, dėl kurio pateiktos muitinės deklaracijos, kad išsaugotų savo padėtį rinkoje.
- 48 Tačiau, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalies, importuotojas turi įrodyti muitinei, kad tiekimas įvyko tokiomis sąlygomis, kurios patvirtina muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumą.
- 49 Darytina išvada, kad, kaip savo išvados 43 ir 45 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, tuo atveju, kai CIF importo kaina yra mažesnė už taikomą tipinę kainą, importuotojas, pateikdamas visą šiuo klausimu būtiną informaciją ir paaiškinimus, susijusius, be kita ko, su galimo nuostolingos atitinkamų prekių pardavimo aplinkybėmis ir galimais ryšiais tarp minėtų prekių importuotojo ir įgijėjų Sąjungos rinkoje, turi įrodyti, kad atitinkamos siuntos realizavimo sąlygos patvirtina jo deklaruotos CIF importo kainos teisingumą.
- 50 Jei importuotojui suteikus galimybę įrodyti, kad šios realizavimo sąlygos patvirtina muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumą, jis nepateikė įrodymų ar informacijos, leidžiančių nustatyti šios kainos teisingumą, iš Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 5 dalies matyti, kad muitinė imasi išieškoti mokėtinus papildomus muitus pagal Muitinės kodekso 220 straipsnį.

- 51 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 4 dalis turi būti aiškinama taip, kad vien aplinkybės, jog į Sąjungą importuotos prekės buvo parduotos nuostolingai, t. y. už kainą, mažesnę nei muitinės deklaracijoje nurodyta CIF importo kaina, nepakanka, kad būtų konstatuota, jog CIF importo kainos teisingumas nepatvirtintas, kai importuotojas įrodo, kad visos sąlygos, kuriomis vykdytas minėtų prekių siuntimas, patvirtina šios kainos teisingumą.

Dėl antrojo klausimo

- 52 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo klausia, kokį metodą muitinė turi taikyti galimiems mokėtiniams papildomiems muitams nustatyti, kai importuotojas neįrodo, kaip aptarta šio sprendimo 48–50 punktuose, muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumo.
- 53 Taigi reikia manyti, kad šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 5 dalis ir 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, kai importuotojas negalėjo įrodyti muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumo, papildomi muitai turi būti apskaičiuojami remiantis tipine kaina.
- 54 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors Teisingumo Teismas 2001 m. gruodžio 13 d. Sprendime *Kloosterboer Rotterdam* (C-317/99, EU:C:2001:681, 30 punktas), kuriuo remiasi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, konstatavo, kad, esant CIF importo kainai, būtent šia kaina visada reikia remtis nustatant papildomą muitą, šis sprendimas buvo susijęs su ankstesnės Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio redakcijos, kurioje buvo numatyta, kad šis muitas remiantis CIF importo kaina nustatomas tik tada, kai importuotojas to prašo, galiojimu. Tačiau tame sprendime Teisingumo Teismas nenagrinėjo klausimo, kaip turi būti apskaičiuoti papildomi importo muitai, jei neįrodytas CIF importo kainos teisingumas.
- 55 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnį nustatyti papildomi importo muitai turi būti laikomi „importo privalomaisiais mokėjimais, nustatytais įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką“, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 4 straipsnio 10 punktą, kuriuos apima skola muitinei (pagal analogiją žr. 2017 m. spalio 19 d. Sprendimo *A, C-522/16*, EU:C:2017:778, 39 ir 57 punktus).
- 56 Šiomis aplinkybėmis, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, Sąjungos teisės aktais, susijusiais su muitinės vertės nustatymu, siekiama įtvirtinti teisingą, vienodą ir neutralią sistemą, kuri neleistų naudoti savavališkai nustatytų arba fiktyvių muitinių verčių (2010 m. liepos 15 d. Sprendimo *Gaston Schul*, C-354/09, EU:C:2010:439, 27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Taigi muitinė, apskaičiuodama papildomus importo muitus, negali remtis kaina, kurios teisingumas nepatvirtintas.
- 57 Darytina išvada, kad esant situacijai, kai nebuvo įrodytas importuotojo deklaruotos CIF importo kainos teisingumas, muitinė turi neatsižvelgti į šią kainą. Tokiu atveju, siekiant apskaičiuoti mokėtinų papildomų muitų sumą, reikia remtis bendrosiomis Muitinės kodekso nuostatomis, susijusiomis su prekių muitinės vertės nustatymo metodais, visų pirma numatytais šio kodekso 29 straipsnyje.
- 58 Kaip iš esmės pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 51–53 punktuose, kai muitinės vertės neįmanoma nustatyti taikant minėtą 29 straipsnį, muitinė gali taikyti antrinius šių prekių muitinės vertės nustatymo metodus, kaip antai numatytus Muitinės kodekso 30 ir 31 straipsniuose, be kita ko, atsižvelgdama į tapačių prekių, parduotų eksportui į Sąjungą ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė nustatoma, pardavimo kainą (pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 33 ir 35 punktus).

- 59 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 5 dalis ir 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jeigu importuotojas negalėjo įrodyti muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumo, muitinė, siekdama taikyti papildomus muitus, turi neatsižvelgti į šią kainą ir taikyti Muitinės kodekso 29–31 straipsniuose numatytus importuojamų prekių muitinės vertės nustatymo metodus.

Dėl trečiojo klausimo

- 60 Atsižvelgiant į atsakymus, pateiktus į pirmąjį ir antrąjį klausimus, į trečiąjį klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 61 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Kitų šalių, kurios pateikė Teisingumo Teismui savo pastabas, bylinėjimosi išlaidos nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. 1995 m. birželio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1484/95, nustatančio išsamias papildomų importo muitų sistemos taikymo taisykles ir tipines kainas paukštienos bei kiaušinių sektoriams ir kiaušinių albuminui ir panaikinančio Reglamentą Nr. 163/67/EEB, iš dalies pakeisto 2010 m. kovo 24 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 248/2010, 3 straipsnio 4 dalis turi būti aiškinama taip, kad vien aplinkybės, jog į Sąjungą importuotos prekės buvo parduotos nuostolingai, t. y. už kainą, mažesnę nei muitinės deklaracijoje nurodyta CIF importo kaina, nepakanka, kad būtų konstatuota, jog CIF importo kainos teisingumas nepatvirtintas, kai importuotojas įrodo, kad visos sąlygos, kuriomis vykdytas minėtų prekių siuntimas, patvirtina šios kainos teisingumą.
2. Reglamento Nr. 1484/95, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 248/2010, 3 straipsnio 5 dalis ir 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jeigu importuotojas negalėjo įrodyti muitinės deklaracijoje nurodytos CIF importo kainos teisingumo, muitinė, siekdama taikyti papildomus muitus, turi neatsižvelgti į šią kainą ir taikyti 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97, 29–31 straipsniuose numatytus importuojamų prekių muitinės vertės nustatymo metodus.

Parašai.